

Χασαμπάν, πλὴν δὲν ἠγάπα νὰ ὀδοπορῇ τὴν νύκτα. Τὸ κατ' ἐμέ, δὲν ἐσκόπευα νὰ υπάγω περαιτέρω, ἂν ἠδυνάμην νὰ προμηθευθῶ καταβύγιόν τι ἐκεῖ ὅπου εὐρυσκόμη. Τοῦτο μὲν ἦτο δύσκολον εἰς μέρος ὅπου οὔτε χάνι οὔτε καφενεῖον εὐρίσκειτο· ἀλλ' ἐρευνήσαντες, ἐπετύχομεν ἓνα ὄστις ἀσμένως μᾶς ἐπίσπερε κατάλυμα. Ἠκολοθῆσαμεν δὲ τὸν ἐκοσίον μας ξενοδόχον εἰς οἰκημὰ τι ἀλλόκοτον, ἄγροικον μικρὰν καλύβην, εἰς τὸ πλάγιον τῆς ὁποίας ἦτο στημένη κωνική τις σκηνή. Τὸ ἐνδότερον τῆς καλύβης συνίστατο ἀπὸ ἓν καὶ μόνον δωμάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρήκαμεν μίαν μελάγχροινον γυναῖκα, ἣτις ἐμαγεύερε τὸ δεῖπνον τῆς οἰκογενείας εἰς πυρκαϊᾶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ τὸ μίσον τοῦ θαλάμου, τρία ἐπίσης μελάγχροινά τέκνα, καὶ ἄγριόν τι πωλάριον. Μὲ ἤρχετο νὰ γελᾶσω ὅτε διελογιζόμην εἰς ὁποῖαν ἐκλεκτὴν συναναστροφὴν ἐμελλὰ νὰ περάσω τὴν νύκτα· παρατηρῶν δὲ τὴν μικρότητα τοῦ θαλάμου καὶ τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἐπίπλου, ἐκτὸς τῆς μαίρης χύτρας τοῦ πιλαβίου ἣτις ἄχνιζεν εἰς τὸ κέντρον, δύο χαμηλῶν καθισμάτων, μᾶς φάδας περιτετυλιγμένης, καὶ τινων προβαῶν, ἠπόρουσαν πᾶς ἐμέλλομεν νὰ διατεθῶμεν ἅπαντες. Ὅντες δὲ πολλὰ πεινασμένοι, ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ ζητήσωμεν ἄσπε νὰ προστεθῇ κατι πλῆον εἰς τὸ σῦνθηδες οἰκιακὸν δεῖπνον. Μετ' ὀλίγον δ' ἐφάνη προσθήκη ἀξιόλογος ἐν εἶδει μικροῦ ἀρνίου. τὸ ὁποῖον πάραυτα ἐψήθη ἀκέραιον ἄνωθεν τοῦ αὐξηθέντος πυρός.

Ἐνῶ μετὰ σπουδῆς ἐγίνοντο αἱ ἐτοιμασίαι. ἐξήλθον ἐγὼ νὰ ὀδεύσω πρὸς τὸν ναὸν, πλὴν κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐφεγγε τὸ σεληνιακὸν φῶς. Ἠνώχλησα δὲ τοὺς μεγάλους σκύλους τῆς μάνδρας, οἵτινες πάραυτα ἔρχισαν τρομερὸν γάγισμα· ευχαρίστως δ' ἐπέστρεψα κληθεὶς ὑπὸ τῶν συντρόφων μου, οἵτινες ἀνῆγγεῖλαν ὅτι τὸ δεῖπνόν μας ἦτον ἤδη ἔτοιμον. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ φερθὲν εἰς τὸ μίσον ἦτο πινάκιον βραστοῦ σίτου, καμωμένον εἰς εἶδος πιλαβίου· τὸ ὁποῖον, ἀνακατώσας μὲ τὸ ἀφθόνως χορηγηθὲν ὀξυνόγαλον, εὐρήκα ἀρκετὰ νόστιμον. Τὸ τροφερὸν ἀρνίον ἐβάλλθη ἐπομένως ἐπὶ τῆς φάδας· μῆτε μαχαίρια δὲ μῆτε περόνια ἔχοντες, κατεσχίσσαμεν αὐτὸ μὲ τοὺς δακτύλους μας. Ἦτο δὲ τροφερὸν καὶ νόστιμον, μ' ὄλον τὸν ἄγροικον βιαστικὸν τρόπον καθ' ὃν ἐψήθη, καὶ τὸν ὄχι ὀλιγώτερον ἄγροικον τρόπον τῆς ἀνατομῆς του. Ἡ ξενοδόχος ἐπιμελῶς μᾶς ὑπηρετεῖ. Ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὁ ὀδηγός μας ἔφαγον μεθ' ἡμῶν ἀπὸ τοῦ πιλαβίου, ἀλλὰ κατ' οὐδ' ἓνα τρόπον δὲν ἐπέειθοντο νὰ μεθ'έλωσιν ἀπὸ τοῦ ἀρνίου. Μετὰ τὸ ἀληθῶς Ὀμηρικὸν μας δεῖπνον, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἔλαβον τὸ ἰδικὸν των εἰς τὴν ἀπωτάτην γωνίαν τοῦ θαλάμου.

Μᾶς ἐφ' ῥῆθ' ἐπειτα παχὺς καρὲς χωρὶς ζάχαριν, καὶ τὰ τσεμπούκια μας, τὰ ὁποῖα ἐμπείρως ἐγίμισε καὶ ἄνωθεν εἰς ἓκ τῶν παίδων, εὐρωστον παμπόνηρον μετρὸν ἄγριον — χρηστὸν βλάστημα τῆς Τουρκομακεδῆς ῥίζης. Δύο γείτονες εἰσῆλθον ν' αὐξήσωσι

τὴν εὐθυμίαν τῆς συναναστροφῆς μας. Ἄνόμοιοι τῶν σοβαρῶν Ὀσμανλήδων, ἦσαν πρόσχαροι καὶ ὀμιλητικοί. Ἦ ἀ ἐνδύματά μου, καὶ πᾶν ὅ, τι εἶχα μετ' ἐμοῦ, ἔβαλον αὐτοὺς εἰς πολλὴν περιέργειαν· ἀλλὰ τὸ ὀρολόγιον μάλιστα, ὃν ἐξ ἐκείνων τὰ ἰποῖα σημαίνουν, διήγειρε τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν των. Ἐνόμιζα ὅτι ἤθελα τὸ συντρίψειν, κάμνον αὐτὸ πάλιν καὶ πάλιν νὰ κτυπᾷ πρὸς εἰφορσύνην τῆς τῶν παρόντων ὄλων ἀκοῆς. Καίτοι ἄγριοι τὰ βλέμματα καὶ ἄγροικοι τοὺς τρόπους, ἦσαν ὅμως φιλόφρονες καὶ πολιτικοί· ὅτε τοὺς ὀφθαλμοὺς περιστρώφω ἐξεώρουν τὴν βάρβαρον καλύβην, ἦσαν ὀνόμην τόσον ἀσφαλῆς, ὡς ἂν κατέλυα εἰς Εὐρωπαϊκὸν ξενοδοχεῖον, μετὰ τῶν πεφωτισμένων καὶ ἐξευγενισμένων. Πρὸ τῶν ἐννία μᾶς ἀρῆκαν οἱ γείτονες μὲ τὸν συνῆθη καὶ ἐκφραστικὸν χαιρετισμὸν τῆς εἰρήνης καὶ ευνοίας. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν γαυγίσματος σκύλου τινός, ἤχος πλῆον δὲν ἠκούσθη ἀπὸ τὴν ποιμενικὴν κώμην.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Εἶναι ἤδη ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον, ὅτι αἰῶνας πρὸ τοῦ Κολόμβου οἱ Νορμανοὶ ὄχι μόνον ἀνεκάλυψαν τὴν Ἀρκτῶαν Ἀμερικὴν εἰς τὸ διάστημα τῶν τολμηρῶν πλώων των κατὰ τὰ βόρεια πελάγη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐννάτην, δεκάτην, καὶ ἐνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, μάλιστα δὲ καὶ μέχρι τῆς δεκάτης τετάρτης, διεφύλαττον συγκατοικίαν ἀδιάκοπον μὲ τὰ παράλια τοῦ Λάγκαστερ Σούνδ, Βαζζωείου Πορθμοῦ, καὶ νοτιώτερα μέχρι τῆς Φλορίδας, ἐξαιρέτως δὲ μὲ τοὺς κατοίκους τῆς χώρας, ἡ ὁποία τὴν σήμερον συνίσταται πολιτείας τῆς Μασσακουσέττης καὶ τῆς Ροδονήσου. Τὸ περίεργον τοῦτο ἐπεβεβαίωσαν διάφορα χειρόγραφα καὶ ὀδοπορικὰ νεωστὶ φανερωθέντα, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ἀνακάλυψις λειψάνων τινῶν, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς ἀναμφισβητήτως Νορμανικά. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἔχομεν γενεαλογικοὺς πίνακας, μέχρι τῆς σήμερον καταβαίνοντας, οἵτινες δεικνύουν ὅτι ὑπάρχουν ἔτι πολλὰ οἰκογένειαι εἰς τὴν Ἰσλανδίαν, Νορβεγίαν, καὶ Δανίαν, μάλιστα δὲ ἡ τοῦ Thorwalsden, τοῦ γλύπτου, τῶν ὁποίων οἱ προπάτορες ἦσαν ἀρχηγοὶ ἐντοπιῶν φυλῶν εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν, καὶ ἐγ' ἐννήθησαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκεῖνον πρὸ ὀκτώ ἑκατονταετηρίδων. Πιθανώτατον φαίνεται ὅτι ὁ Κολόμβος, ὅστις ἐπεσκέψθη τὴν Ἰσλανδίαν τὸ 1477, ἔμαθε πρῶτον τὴν ἵπαρξιν ἄλλου μέρους τῆς σφαίρας παρὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου αὐτῆς, καὶ ὅτι οὕτω πως ὑπηγορεύθη κατὰ πρῶτον εἰς τὸν δραστήριον αὐτοῦ νοῦν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ κάμῃ ταξείδιον ἀνακαλύψεως πρὸς δυσμᾶς.—ΕΞ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΑΣ.

Οἱ ἀμαθεῖς φαντάζονται ὅτι βλέπουν τὰ πάντα· κατ' ἀλήθειαν ὅμως δὲν διακρίνουν παρὰ ματαίας σικίας.

Ο ΦΡΟΝΙΜΟΣ ἐλπίζει ὀλίγα, καὶ δὲν ἀπελπίζεται διὰ τίποτε.